

Resolució OAC/DIR/0312/2026 relativa a la sol·licitud d'accés a la informació pública núm. 2/2026

Antecedents

1. En data 23.01.2026 va tenir entrada a l'Oficina Antifrau de Catalunya (en endavant, OAC) una sol·licitud d'accés a la informació pública (Reg. E- 000396/2026) que va rebre com a referència SAIP núm. 2/2026. L'objecte de la sol·licitud era l'accés a una còpia d'una resolució sancionadora dictada per l'Oficina.
2. En data 03.02.2026 es va trametre a la persona sol·licitant l'acusament de recepció de la seva sol·licitud en els termes de l'art. 27.5 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (en endavant, Llei 19/2014, de 29 de desembre), i de l'art. 56 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública.
3. La persona sol·licitant indica en la sol·licitud, com a motiu, els d'informació i formació interna. Cal afegir que la persona interessada identifica la sancionada en la sol·licitud i que no és persona interessada en el marc del procediment en el qual es va dictar la resolució sancionadora esmentada i sobre la qual s'interessa l'accés.

Fonaments Jurídics

Primer. Subjecció a la Llei de transparència

D'acord amb l'article 1 de la Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya (en endavant, LOAC), l'OAC és una

entitat de dret públic amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar, que s'adscriu al Parlament de Catalunya. La Institució té com a finalitat prevenir i investigar possibles casos concrets d'ús o destinació il·legals de fons públics o qualsevol altre aprofitament irregular derivat de conductes que comportin conflicte d'interessos o l'ús en benefici privat d'informacions derivades de les funcions pròpies del personal al servei del sector públic. L'OAC actua amb independència de les administracions públiques en l'exercici de les seves funcions.

Quant a l'aplicació a l'OAC de la normativa sobre transparència, accés a la informació pública i bon govern, d'acord amb l'article 3.1 b) de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, l'OAC es podria assimilar al concepte d'entitats de dret públic que actuen amb independència funcional o amb una autonomia especial reconeguda per la llei que exerceixen funcions de regulació o supervisió externa sobre un determinat sector o activitat.

En conseqüència, i atès el que disposa l'apartat f) de l'art. 2, l'OAC té, als sols efectes de l'esmentada Llei, la consideració d'administració pública i, per tant, resta plenament subjecta a les disposicions de la Llei quant a transparència i a dret d'accés a la informació pública.

Segon. Admissibilitat

2.1 L'article 2 b) de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, defineix la informació pública com «la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei», concepte que es complementa amb la previsió de l'apartat primer de l'article 19 relativa a la indiferència pel que fa a la forma o suport d'elaboració o conservació. L'art. 53 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, concreta aquest concepte legal en el sentit que la informació pública inclou tota la informació, qualssevol dades o documents que les administracions públiques han elaborat, posseeixen o poden legítimament exigir a terceres persones, com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions.

2.2. Un cop analitzada la sol·licitud presentada, es considera que la documentació que conforma l'objecte de la sol·licitud s'encabeix en el concepte legal d'informació pública i que no hi concorre cap dels motius expressats en la Llei que en determini la inadmissió.

Tercer. Previsions normatives d'aplicació. Limitacions aplicables

En el cas objecte d'aquesta Resolució, la persona sol·licitant demana accedir a una còpia d'una resolució sancionadora dictada per l'Oficina el mes de desembre de 2025, a l'efecte d'ésser informada i de dur a terme activitats formatives.

Per resoldre sobre aquesta pretensió caldrà tenir en compte les previsions normatives següents i concordants

- Al marge dels principis constitucionals pels quals es regeix el Dret administratiu sancionador, establerts a l'art. 25 de la Constitució, i altres principis regulats a la normativa de procediment administratiu comú, l'art. 24 de la Constitució reconeix el dret a la tutela judicial efectiva. Així, l'article 24.1 estableix que tothom té dret a obtenir la tutela efectiva dels Jutges i dels Tribunals en l'exercici dels seus drets i interessos legítims, sense que, en cap cas, hi pugui haver indefensió.
- Quant a l'específica normativa aplicable a l'Oficina, caldrà tenir en compte les previsions de la Directiva europea 2019/1937, del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2019, de protecció de les persones que informin sobre infraccions del Dret de la Unió i de la Llei 2/2023, de 20 de febrer, que la transposa. La Llei 2/2023, de 20 de febrer també regula el règim sancionador per a la protecció dels béns jurídics especialment tutelats per aquest Text legal (art. 63 i següents).
- L'article 21.1 b) de la Llei 19/2014, del 29 de desembre estableix que el dret d'accés a la informació pública pot ésser denegat o restringit si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a la investigació o la sanció de les infraccions penals, administratives o disciplinàries, i també quan pot causar un perjudici a altres drets privats legítims (art. 21.1 f).
- L'article 23 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, preveu que les sol·licituds d'accés relatives a la informació pública han de ser denegades si la informació que es vol obtenir conté dades personals especialment protegides, com ara les relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives que no comportin l'amonestació pública a l'infractor, llevat que l'afectat hi consenti expressament per mitjà d'un escrit que ha d'acompanyar la sol·licitud.

Quart. Ponderació dels interessos en joc i aplicació, si escau, dels límits a l'accés a la informació pública

Quant a la informació sol·licitada, la ponderació dels interessos en joc i aplicació, si escau, de les limitacions que puguin ser aplicables al dret d'accés, comporta dur a terme un doble test consistent en la valoració del risc de perjudici per a algun dels interessos o béns jurídics protegits per les limitacions legals i, en el cas que es constati el risc, ponderar-lo amb l'interès públic d'accedir a la informació (test de ponderació o de proporcionalitat).

4.1. Quant a l'objecte de la sol·licitud, s'analitza tot seguit l'accés a la resolució sol·licitada:

- En primer lloc, escau posar en relleu que la resolució sancionadora objecte de la sol·licitud d'accés a la informació pública no és ferma, ni tampoc ferma en via administrativa. En efecte, es dona la circumstància que la sancionada ha interposat un recurs potestatiu de reposició contra l'esmentada Resolució i, posteriorment, podria interposar un recurs contenciós administratiu en seu judicial.
- D'aquesta manera, la Resolució sobre la qual se sol·licita l'accés no s'ha executat, ni és executable. Cal dir que, quan es tracta de resolucions sancionadores, la resolució que posi fi al procediment és executiva quan no es pugui interposar contra ella cap recurs ordinari en via administrativa, i que la normativa de procediment administratiu comú no en permet l'execució fins que no s'hagi dictat resolució en el recurs corresponent (art. 90.3 i 98.1 b) de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques).

D'altra banda, un cop conclosa la via administrativa, s'hi podria interposar recurs contenciós administratiu en el marc del qual es podria instar un pronunciament cautelar de suspensió de l'execució, amb els efectes que preveu l'article 90.3 de la Norma a què s'acaba de fer referència i la jurisprudència del Tribunal Constitucional (Sentència del Tribunal Constitucional 78/1996).

- La manca de fermesa de la Resolució sancionadora ha estat un factor decisiu per a la denegació de l'accés a la informació de similar naturalesa en determinats supòsits; així, la Sentència del Tribunal Superior de Justícia de Madrid núm. 516/2019, de 22 de juliol (Secció Sisena de la Sala Contenciosa Administrativa, recurs núm. 63/2018). També la Sentència de la Secció Segona de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem núm. 130/2023, de 2 de febrer, (recurs núm. 5225/2020) va resoldre que esqueia **exigir la fermesa de deutes** que es poguessin fer públics per part de l'Administració Tributària, atesa la norma general de reserva de dades tributàries ex art. 95 bis de la Llei General Tributària, per aplicació del dret a l'honor referit tant a persones físiques com jurídiques.
- En el cas de la informació sol·licitada i en referència a la Llei 2/2023, de 20 de febrer, cal afegir a les consideracions anteriors que la publicació de la sanció, en el cas que escaigués, es preveu únicament i exclusiva **després de la fermesa de la resolució en la via administrativa.**

- En el marc jurídic definit abans, l'accés a la resolució esmentada es presenta com a prematur en aquest moment i podria vulnerar el dret a la tutela judicial efectiva de la sancionada, que en seu judicial encara estaria en disposició de sol·licitar una eventual mesura cautelar contra la resolució sancionadora, és a dir, podria instar la suspensió de l'eficàcia de l'esmentada resolució, que tindria com a efecte paralitzar-ne qualsevol publicitat (cfr., entre d'altres, amb l'art. 129 i següents de la LRJCA).

D'altra banda, la divulgació del contingut d'aquesta Resolució podria provocar afectació en la reputació de la sancionada en relació amb una sanció que, cal insistir, no és ferma ni tan sols ferma en via administrativa. A aquest fet, cal afegir que la sol·licitant identifica la sancionada en la sol·licitud, fet que faria inoperant qualsevol anonimització que s'apliqués a la identitat de la persona jurídica afectada.

4.2. En la línia de les afirmacions anteriors cal insistir que, en relació amb les resolucions sancionadores, l'única publicitat que preveu la Llei 2/2023, de 20 de febrer, és l'establerta a l'article 65.3, en els termes que també s'hi delimiten, i la que pogués derivar de l'execució d'una eventual sanció d'amonestació pública prevista en el mateix precepte.

Així, l'art. 65.3 estableix que les sancions per infraccions molt greus d'una quantia igual o superior a 600.001 euros imposades a entitats jurídiques es poden publicar en el *Butlletí Oficial de l'Estat*, **després de la fermesa de la resolució en la via administrativa**. D'acord amb la mateixa Norma, la publicació ha de contenir, com a mínim, informació sobre el tipus i la naturalesa de la infracció i, si s'escau, la identitat de les persones que en són responsables, d'acord amb la normativa en matèria de protecció de dades.

Per tant, el legislador ha previst determinada publicitat quant a aquest tipus de resolucions, **un cop hagin adquirit la fermesa en via administrativa**, però no de la totalitat de la resolució, sinó de determinada informació reduïda i delimitada pel precepte legal.

En aquest context, al marge que la resolució no ha adquirit fermesa i encara resta oberta la via judicial, cal constatar que el dret d'accés pretès té un abast més ampli que el previst normativament.

4.3. Finalment, en el cas que no concorreguessin els anteriors límits, cal tenir en compte que, en el cas que la resolució fos ferma, les resolucions d'aquesta naturalesa poden contenir, entre d'altres, les al·legacions formulades per l'empresa sancionada i les dades de persones físiques identificades.

Aquestes dades d'aquestes persones es trobarien protegides, en tot cas, per les limitacions previstes a l'art. 23 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre o per la normativa sectorial específica aplicable (per exemple, dades identificatives de persones alertadores protegides per l'Oficina).

4.4. En conclusió, l'accés en aquests moments a la resolució sancionadora podria permetre desnaturalitzar la sanció imposada i, en conseqüència, agreujar-la i/o executar-la prematurament al marge del procediment sancionador i de les garanties que li són inherents, en permetre una "execució anticipada" de la publicitat prevista normativament per a la sanció.

Cal tenir en compte que la informació que es lliura en exercici del dret d'accés a la informació pública és reutilitzable per a qualsevol finalitat lícita (art. 17.1 de la Llei 19/2014), fet que és gairebé equivalent a una publicitat de la documentació que es lliura mitjançant l'exercici del dret d'accés a la informació pública. Aquest fet, juntament amb les consideracions que s'acaben d'exposar, ha de determinar que en aquests moments no es pugui lliurar la informació sol·licitada, sens perjudici que un cop decaiguin les limitacions que escau aplicar, i la resolució sancionadora sigui ferma, es podrà a tornar a valorar l'accés, si la persona sol·licitant presenta una nova sol·licitud d'accés a la informació pública que compleixi els requisits previstos normativament (art. 28.4 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre).

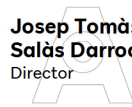
Per tot això,

Resolc:

1. Denegar l'accés a la informació sol·licitada d'acord amb els raonaments jurídics que consten en aquesta Resolució.
2. Notificar aquesta Resolució a la persona sol·licitant.
3. Fer pública aquesta Resolució en el web institucional, una vegada que hagi estat comunicada a la persona sol·licitant, prèvia dissociació de les dades personals.
4. Fer avinent a la persona interessada que contra aquesta Resolució, que exhaureix la via administrativa, pot interposar recurs potestatiu de reposició davant del director de l'Oficina Antifrau de Catalunya en el termini d'un mes a comptar des de l'endemà de la notificació d'aquesta Resolució (art. 38 de la Llei

19/2014, del 29 de desembre i art. 123 i 124 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre), o bé reclamació davant [de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública](#) en el termini d'un mes comptador des de l'endemà de la notificació de la Resolució (art. 39 i 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre), o bé directament un recurs contenciós administratiu davant dels jutjats contenciosos administratius de Barcelona, en el termini de dos mesos comptadors des de l'endemà de la notificació esmentada (articles 8.3, 25, 46 i concordants de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa).

Oficina Antifrau de Catalunya, a la data de la signatura

**Josep Tomàs
Salàs Darrocha**
Director

Date:
2026.02.18
11:55:46 +01'00'